

I Solnedgången.

Gustaf Fröding.

Andreas Hallén.

SÅNG. *Andante.* *p* Sat - te jag

PIANO. *p*

mig på ber - gets kam, spe - jan - de ut öf - ver

fjär - - den, såg hu - ru so - len i väs - ter

cresc.

cresc

f *poco rit.* sam långt, långt i väs - ter gick fär - - den.

mf *dim.* *rit.* *p*

Ti - den för - går nyss var det vår, snart lig-ger höst öf-ver

cresc.

värld - - - den.

dim.

rit. *mf* *p*

Da - gar ha kom-mit och da - gar ha gått,

p *dim.* *pp*

en gång väl kom - mer den sis - - ta, flyk - tig är

p *cresc.*

lyc - kan och knappt dess mått, — tung är den än - då att

cresc.

mis - - ta. Luft-bygg-da slott skim - ra ju blott,

p *cresc.*

skim - ra och loc - ka och bris - - - ta.

rit. *f*

dim. *p* *pp*